

ประชากร

ประเทศบรูไนมีประชากร 401,890 คน (ปี พ.ศ.2554) เชื้อสายมาเลย์ 67% จีน 15% ชนเผ่าพื้นเมือง 6% อื่นๆ 12%

อัตราการเติบโตของประชากรในปี 2554 อยู่ที่ 1.712% มีความหนาแน่นของประชากร 65 คนต่อตารางกิโลเมตร หรือ 168 ต่อตารางไมล์

ชนพื้นเมืองในประเทศบรูไน ประกอบด้วย 7 ชนเผ่าด้วยกัน แต่เพื่อให้ความเป็นหนึ่งเดียว ด้านการเมืองการปกครอง ทั้ง 7 ชนเผ่า โดยภาพรวมจะใช้ชื่อว่า *มลายู หรือมาเลย์* สำหรับคนภายในประเทศบรูไนเอง แบ่งออกเป็นชนเผ่าตามสภาพความเป็นจริง ชนชาวบรูไน ประกอบด้วยชนเผ่าต่างๆดังนี้

1. ชาวมลายูบรูไน

เป็นชนกลุ่มใหญ่ที่สุดในบรรดา 7 ชนเผ่าของชาวบรูไน ชนชาวมลายูบรูไนนี้ บางส่วนยังตั้งถิ่นฐานอยู่ในรัฐซาบะห์ ภาษาพูดของชาวมลายูบรูไนนั้นมีสำเนียงที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะเป็นของตนเอง แต่จะใช้ภาษามลายูมาตรฐานเมื่อต้องการสื่อกับบุคคลที่ไม่เข้าใจภาษามลายูบรูไน

2. ชาวดูซุน

เป็นกลุ่มชนที่ใหญ่ที่สุดในรัฐซาบะห์ ส่วนใหญ่ชาวดูซุนจะนับถือศาสนาคริสต์ บางส่วนจะนับถือศาสนาอิสลาม ชาวดูซุน มีความหลากหลายทางภาษาและวัฒนธรรม ประชากรของชาวดูซุนส่วนหนึ่งตั้งถิ่นฐานอยู่ในประเทศบรูไน

3. ชาวเบอไลต์

เป็นอีกชนเผ่าหนึ่งที่ถูกรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มชาติพันธุ์มลายูในประเทศบรูไน ชาวเบอไลต์ส่วนใหญ่จะตั้งถิ่นฐานอยู่ในเขตเบอไลต์ ซึ่งเป็นหนึ่งในสี่เขตของเขตการปกครองประเทศบรูไน

4. ชาวตุตง

เป็นอีกชนเผ่าหนึ่งที่ถูกรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มชาติพันธุ์มลายูในประเทศบรูไน ชาวตุตงส่วนใหญ่จะตั้งถิ่นฐานอยู่ในเขตตุตง ซึ่งเป็นหนึ่งในสี่เขตของเขตการปกครองประเทศบรูไน ชาวตุตงมีภาษาพูดเป็นของตนเอง นั่นคือภาษาตุตง

5. ชนชาวบีซายา

เป็นชนพื้นเมืองฝั่งทะเลด้านตะวันตกของชาวเกาะบอร์เนียว กล่าวกันว่าชนชาวบีซายาเป็นกลุ่มแรกที่เข้ารับศาสนาอิสลามราวศตวรรษที่ 13 ชาวบีซายาในรัฐซาบะห์และบรูไนมีชื่อที่ซ้ำกับชนชาวบีซายาในฟิลิปปินส์ แต่ทั้งสองชนเผ่าไม่เกี่ยวข้องกันเลย

ความเป็นมาของคำว่า ชนชาวบีซายา ตามตำนานกล่าวว่า คำว่าบีซายา (Bisaya) มาจากคำว่า Mabisa lya ซึ่งมีความหมายว่า ผู้ชายหรือผู้หญิงที่สง่างาม ต่อมาเพี้ยนมาเป็นบีซายาจนถึงปัจจุบัน

6. ชนชาวมูรุต

เป็นชนชาวที่อาศัยอยู่ทั้งในรัฐซาบะห์ รัฐซาราวัก เกาะมลิมันตัน บอร์เนียวและประเทศบรูไน

7. ชนชาวเกอดายัน

ชนชาวนี้นี้ว่ากันว่าเป็นชาวที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างชาวชวา กับชาวมลายูบรูไน เริ่มจากในยุคสุลต่านบอลเกียะห์ (1473 - 1521) โดยพระองค์ชอบเดินทางไปยังเกาะชวาเกาะสุมาตรา เกาะมลิมันตัน รวมทั้งหมู่เกาะฟิลิปปินส์ ที่เกาะชวาพระองค์ได้เห็นความขยันของชาวชวาในการเพาะปลูกและการทำนา รวมทั้งฝีมือหัตถกรรม ดังนั้นพระองค์จึงได้ขอให้ชาวชวาเดินทางไปตั้งถิ่นฐานในบรูไน ต่อมากลุ่มชาวชวาได้สร้างความสัมพันธ์และแต่งงานกับชาวมลายูบรูไน จนเกิดมาเป็นชาวเกอดายัน ชาวเกอดายันจะอาศัยอยู่ในบรูไน รัฐซาบะห์และรัฐซาราวัก